ஒரு தேசிக வாசகம் மாலை

* வெஞ்சுடர் கதிரெனும் ஆக்கமும் தீயெனும் சாக்கடு
புகுமையைக் கொணாது புத்திதரு மாதுளையை.
* சித்தாத்தேனும் சிறுபாலையும் கூடி யமைத்
மத்தியமும் மத்தி யெனும்மத்தி ஆக்கினையை.
* ஒன்ன யாழ்த்தெனல் கூவையுக் கண்டகனு
ஒன்னு யதுக்கொடையா சிலைவொடிய மாட்டாதையை.
* அம்பலத்து மாண் செயலத்து ஆம்மதுக்
வெம்மலரைக் கண்டகனு மெய்யனல் வாடோ கூயா?
* தூயாரி உள்ளம் துகேக் யாகிந்து யோய்
பேயாரி ஒன்று மாளர் துக்கி நர்பேனு.

* மான்சே மெயன்றாதில் பேயு மாவ்மே!
ஒண்டிர் வாவுதேல் பேதமும் வேண்டுமோ?

* அந்தமெனும் வாயாக அறிதிட்டாதும்
அனைத்தை நன்றுயன் அகற்று துன்பே?

அப்பு:

* புத்தைப்பயன் போலே பொறுதுவட்டால் வாடுகிறேன்
கத்தனுக்கும் தூக்கமில்லை காதுக்கும் தூக்கமில்லை
மஞ்சுதன் வெயன் வந்துவாட்டால் மல்லியப்பு பூப்பதுபோல்
நெஞ்சிலே தூணைவந்து நெகிழ்வாக வேர்க்கிறதே"
காதுக்கும்

* நல்லாரு விட்டுக்கும் கூடிபுனு நித்தினையாம்
என் விடமட்டுக்கும் என்னைக்கும் சிவாரத்திரி.

* பதி கிழக்கு தனும்; பரனை கிழக்கு தனும்; பனைத்த
நதி யாழக்கு தனும்; நின் நிலக்கு உளதென நினைக்கேம்
கதி கிழக்கினும் கட்டுரை கிழக்கி லேம்!

வில்லியாரதும்:

* "அறிவும் வாய்மையும் ஆர்மையும் சான்றும்
சான்றோரும்
சாரானையும் தூணமும் கல்வியும் பாரையேந்தி
வேறும்
நெறியும் மாணமும் வீரமும் நின்னவாதலானுல்
பெறுதுணக்கரிதாயுதே எதன்றுணன் பெரிதோன்"

"அன்னை தனையும் அடியான் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னடிமேல் புனிய யொளாரையும்- வன்னமது
வேதி துயிலும் வரதன்மர் நிரி மதியும்
பேதில் திணையுடையான் பெண்."

"கல்லேத்தான் மன்னைத்தான் காய்க்கிற்தான் உண்ணத்
குடிக்கத்தான் கூற்பித்தானு" (கதிரைபுலவர்)

"அடுல் மண்டு யோர்ந்தில் அடைந்தவர்க்கு கெல்லாம்
நடுவுல் மாம்பேலன் நேரொர்கிற்தாக்கி- யதுமாம்
பேன்
மன்னார் பயன்துய்ப்பத் தான் வளர்ந்தி வாழ்வதே
நல்லான் மகற்கே கடன்."

நல்லாய் தேர்தல் —: நாலடியார் :-

"பாலொடு அளாயதில் பாலாகும் அல்லது
நீராய் நிறம் நெறிந்து தோன்றுதாம்- தோன்
றிநியர் இதுமையும் தோன்றுதாம் நல்ல
லெயரர் மெய்யுமையைத் தாம்."

"தூயாரை தேர்தல்

"மனத்தான் மாசிலனை யேனும் தான் தேர்ந்த
இனத்தான் இகழ்ப்படுவன் — புனத்து
வெதி கமழ் தாதுமை வேய்கையும் வேமே
எதிபுனல் தீப்பட்டக் கால்"

தன்வாயால் கெடுதல்.

"பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேறுதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும்- நல்லாய்
மனையுள் மூடி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலும்தன் வாயால் கெடும்.

அறிவாளர் அகலோம் கொடுத்தல்:

"உடைப்பையேனு ஒன்றுத்து உயர்ந்த பெருமை
அடக்கமில் உள்ளத்த ஆதி- நடக்கையின்
நுள்ளியன் அல்லான் நுகேல் வைத்தான் ஓர்ங்
கன்னகள்
கொள்ள கொடுத்து வடல்.

நடுவுமை காணும் நேறை.

"காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒரு நொடுக் கன்
ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே;- காய்வதுண்கண்
உற்றுநுணம் தோன்றுதாமும்; உவப்பதுண் கண்
பற்றுமும் தோன்றுக் கெடும்.

மாக உயர்ந்த மேன்மை குணங்கள்:

"தூயவாய்ச் சொல்லாடல் வன்மையும் துன்யன்கர்
தூயமொழி தாந்தும் தூற்றுதும் — காய்வடத்து
வேற்றுமை கொண்டாடா மெய்யுமையும் கிம்மேன்
தாற்றுங்கால் சீரன்த் தலை."

நற்புகழ்ச்சி கூடாது:

"பலகற்றுமே பாலமன்று நற்புகழ வேண்டா;
அலக்கதிர் தூமற்றைக் கைக்கொடையும் காக்கும்
கிலகற்றுர் கண்ணும் உளவாம்; மலகாற்றி,
அத்தாணி சீரன்னதோர் ஏறல்."

உண்மைச் சிறப்பு:

நல்லறம் ஏர்தரு; நிறை பெய்ஸ, நன்னெறும்
கல்விபென் தோழன்; துணிவு மேற்- அல்லாத
மொய்ச் சிறப்புத் தாமும் ஒரோ ஒன்றோ? பெரியரை
ஏத் சிறப்புத் தான் மேக்."